

vi have, at deres små brødre skal tro, at det nytter at tage en uddannelse? Det er bare ét eksempel på, at man bør tænke bredere, når man angriber det her problem.

Det er derfor, jeg spørger: Gør man det? Tænker man det brede perspektiv? Er man klar til at erkende, at nogle af de tiltag, man har foretaget, går i den stik modsatte retning af, hvad al erfaring viser hjælper, hjælper for at sænke ungdomskriminaliteten særlig over for de her grupper?

Og hvor lang tid – det kunne være interessant at vide – skal den her arbejdsgruppe sidde, og hvornår kommer der et resultat, ikke mindst i lyset af, at ganske mange rapporter jo har peget på, hvad det er, der er problemet. Vi ved, hvem de er, og vi ved, hvor de bor, så det er lige at gå til. Hvornår sker der noget?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu mener jeg, hr. Morten Bødskov kommer med en meget forenklet udgave af, hvad det er, der skal til. Det kan være, at hr. Morten Bødskov tror, at det, at man investerer i mursten, løser alle problemerne med ungdomskriminalitet. Jeg tror ikke, at problemstillingen er så enkel.

Vi sidder jo og drøfter, hvordan man kan få de unge mennesker på ret kurs, og jeg må sige til hr. Morten Bødskov, at jeg mener, at Socialdemokratiet på det her område er i fuld gang med at gentage fortidens fejltagelser endnu en gang.

Jeg tror, at unge af anden etnisk baggrund, der endelig får taget sig sammen til at få en uddannelse, knokler med det – det kan være vanskeligt med sprog osv. – vil betakke sig for, at man stiller dem en uddannelse til rådighed, som de aldrig nogen sinde kommer til at bruge. Det er jo det, der har været realiteten med skolepraktikken.

Det har godt nok ikke noget at gøre med den her forespørgselsdebat, men det skal altså ikke stå uimodsagt hen. De bliver skuffet og føler, det også er racisme og alt muligt andet, at de ikke kan få et job, når nu de har brugt tid på at uddanne sig. Derfor er det vigtigt, når de er på institutionen, at det sted, hvor de kan få skolepraktik eller komme ud i rigtig praktik i en erhvervsvirksomhed, er et sted, hvor der er et perspektiv, og at de kan få et arbejde bagefter.

Og det er det, som regeringen arbejder hen imod: flere i arbejde. Det er vejen ud af kriminalitet.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så er det hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Karsten Nonbo (V):

Der ligger her et forslag fra SF om kriminelle unge. Jeg går ud fra, selv om det ikke er nævnt, at vi snakker om aldersgruppen 15-18 år, og at vi snakker om dømte unge mennesker – ikke som i starten af ugen, hvor man fra visse partier udtalte sig om straffe for folk, der ikke er dømt.

Ellers vil jeg sige om det forslag, som ligger her, at det indeholder gode elementer, og jeg kan ikke lade være med at påpege, som også hr. Morten Bødskov sagde, og som der også står her i forslaget:

Det bør imidlertid ikke overskygge det faktum, at ungdommen i Danmark sjældent har været mere lovlydig end i dag. Det er således kun en lille del af en ungdomsårgang, der begår kriminalitet.

Tillykke med det, sagt til justitsministeren og andre, som arbejder på det her område. Det går godt, men selvfølgelig kan det altid blive bedre. Det indeholder det her beslutningsforslag også elementer af, men alligevel er der også punkter, som jeg og Venstre ikke er enige i.

Det første punkt: En tidlig og rigtig indsats er af afgørende betydning.

Jamen det er der jo ingen, der kan være uenig i. Det, vi så kan diskutere, er, hvad en tidlig og hvad en rigtig indsats er. Men vi kan kun være enige i, at der skal en både tidlig og en rigtig indsats til.

Det andet punkt: Tiltalefrafald, betinget dom og ungdomskontrakt skal fortsat kun kunne gives, men der skal være kontrol med, om vilkår m.v. rent faktisk overholdes af den unge.

Jamen det er jeg og Venstre også fuldkommen enige i. Der er nogle, der ikke kan lide det der med kontrol. Der er nogle, der siger, at tillid er godt, kontrol er bedre, med en vis foragt i stemmen, men jeg tror, det er et af de områder, hvor kontrol er godt. Så det kan vi også kun være enige i.

Kl. 11.55

Så skiller vandene lidt ved det tredje punkt: Er der rejst sigtelse for alvorlig kriminalitet, og den sigtede skal sidde i varetægtsfængsel, skal dette altid foregå på en dertil indrettet socialpædagogisk institution.

Ja, intentionerne er gode nok, men det er bare ikke praktisk ladesiggørligt. Vi oplever jo desværre gentagne gange, at man rømmer fra selv